

Balassagyarmati Törvényszék

3.M.70.093/2020/20. szám

A Balassagyarmati Törvényszék a Dr. Deák Sándor ügyvéd (Cím1) által képviselt Felperes1 (felperesi cím) felperesnek a Pál és Kozma Ügyvédi Iroda (Cím2) által képviselt Alperes1 (Alperesi cím) alperes ellen, elmaradt munkabér és felmondási időre járó díjazás megfizetése ügyben indult perben meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg alperes részére 50.000.- (ötvenezer) forint + ÁFA ügyvédi munkadíj perköltséget.

A meg nem fizetett 102.096.- (egyszázkettőezer-kilencvenhat) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül van helye fellebbezésnek, mely fellebbezést a Fővárosi Ítéltáblához címezve, a Balassagyarmati Törvényszéken lehet írásban, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtani. Ha a felek a fellebbezést nem elektronikus úton nyújtják be, úgy az hatálytalan és úgy kell tekinteni, mintha fellebbezést nem nyújtott volna be, továbbá a bíróság a fellebbezőt pénzbírsággal sújtja. A másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie. A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét az eljárás megszüntetése miatt vagy eljárási szabálysértés miatt kell hatályon kívül helyezni; a fellebbezés a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos; vagy az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a peres felek nyilatkozatai, valamint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi tényállást állapította meg.
- [2] Felperes 1996. 09. 16. napjától állt munkaviszonyban alperes jogelődjénél, majd 2011. 03. 01. napjától alperesnél, csatornamű gépész munkakörben. Legutolsó elért bruttó órabére 1.460.- Ft/óra volt. Foglalkoztatása a balassagyarmati szennyvíztelepen történt.
- [3] Felperes 2019. 04. 23. napjától volt keresőképtelen. 2020. 03. 03. napján kérelmet nyújtott be a megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránt. A Nógrád Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: hatóság) az határozatszám1 iktatószámú, 2020. 04. 02. napján kelt

határozattal a felperes kérelmét elutasította. Megállapította, hogy a felperes egészségi állapotának mértéke 44%, állapotát alapján a C2 minősítési csoportba tartozó, azonban keresőtevékenységét végez, rendszeres pénzellátásban részesül, ezért az ellátásra nem jogosult. A kérelem elbírálásához felperes foglalkozás-egészségügyi vizsgálatot kezdeményezett a munkáltató orvosánál, melynek során NÉV1 orvos – a felperes személyes vizsgálatának mellőzésével – 2020. 03. 11. napján azt állapította meg, hogy jelen egészségi állapotában csatornamű gépész munkakör ellátására alkalmatlan, és erről igazolást állított ki. Felperes táppénzre 2020. 05. 11. napjáig volt jogosult.

- [4] Felperes 2020. 05. 04. napján azzal a kérrsel fordult a munkáltató vezetőjéhez, törvényes képviselő1 vezérigazgatóhoz, hogy táppénzes állományának 2020. 05. 11. napjával történő lejártát követően biztosítson a részére egészségügyi és fizikai állapotának megfelelő munkát. A munkáltató nem válaszolta meg a levelet.
- [5] Tanú1, felperes háziarvosa a 2020. 05. 01. napjától 2020. 05. 11. napjáig terjedő időszak vonatkozásában három igazolást állított ki. Az SZÁM1 számú igazolást „lejárt” megjegyzéssel látott el. A „Keresőképes” rovatot nem töltötte ki. Ezt az igazolást felperes 2020. 05. 04. napján adta le a munkáltatónak. Az SZÁM2 számú igazolásra – melyet az orvos az alperes kérésére elektronikus úton továbbított a munkáltató részére - rávezette, hogy „Továbbra is keresőképtelen”, majd ennek az igazolásnak az eredeti példányát átadta felperesnek, de azt további kiegészítéssel – „Továbbra is keresőképtelen eredeti munkakörében” – látta el. Az igazolást tartalmazó borítékra „Sorol kívüli, ill. záró üzemorvosi vizsg. jav.” megjegyzést írt. Az igazolást felperes ügyvédje személyesen adta át alperes részére. Fentiek alapján alperesnek mindhárom, a megjegyzések nélküli, a kiegészített, valamint a további kiegészítéssel ellátott igazolás is a birtokába került.
- [6] Alperes részéről törvényes képviselő2 koordinációs igazgató a 2020. 05. 11. napján kelt levelében arról tájékoztatta a felperest, hogy az utolsó táppénzes igazolása szerint továbbra is keresőképtelen, a továbbiakban semmilyen ellátásra nem jogosult, amíg – keresőképtelensége miatt – biztosítási jogviszonya szünetel.
- [7] Felperes a 2020. 05. 13. napján – jogi képviselője útján - megküldött levelében vitatta a munkáltató megállapítását, álláspontja szerint keresőképtelensége 2020. 05. 11. napjáig állt fenn. Kifogásolta, hogy a társaságtól telefonon hívták fel a háziarvost, és tőle személyiségi adatokat is tartalmazó információkat kértek és kaphattak is. Előadta, hogy 2020. 05. 12-én Balassagyarmaton munkavégzésre jelentkezett, de ott méltatlan módon munkatársai még a jelenléti ív aláírására sem adtak lehetőséget és közvetlen munkáltatója nem biztosította számára a munkavégzési kötelezettség teljesítésének a lehetőségét. Kérte alperest, hogy a tájékoztató levelében foglaltakat vizsgálja felül és tegye meg a szükséges intézkedéseket.
- [8] Az alperes képviseletében eljáró törvényes képviselő2 2020. 05. 15. napján kelt levele szerint a munkáltató felülvizsgálta felperes ügyét, és azt állapította meg, hogy felperes a háziarvos által kiállított táppénzes papír alapján továbbra is keresőképtelen, így a társaságnak nincs foglalkoztatási kötelezettsége. Másfelől felperes az állításával ellentétben nem jelent meg a munkahelyén. Előadta, hogy a HR Osztály munkatársa valóban megkereste telefonon a háziarvost, azonban semmilyen személyiségi adatot tartalmazó információt nem kért tőle.

- [9] Alperes a 2020. 07. 16. napján kelt felmondással felperes munkaviszonyát 90 napos felmondási idővel a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 64. § (1) bekezdése, a 66. § (9) bekezdése, valamint a 69. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés g) pontja alapján megszüntette. Egyidejűleg intézkedett a ki nem adott szabadság megváltásáról és nyugdíj jutalom kifizetéséről, melyet 2020. augusztusban átutalással teljesített, az igazolásokat kiadta. A munkaviszony megszűnésének időpontjaként 2020. 10. 18. napját határozta meg.
- [10] Felperesnek a munkaviszonya megszűnését követően, 2020. 06. 25. napján előterjesztett kérelme alapján a hatóság felperes részére 2020. 05. 12. napjától az határozatszám4 számú, 2020. 06. 29. napján kelt határozatával rokkantsági ellátást állapított meg.
- [11] Felperes 2020. 11. 26. napján – jogi képviselője útján - keresetet nyújtott be, melyben 2020. 05. 12. napjától 2020. 07. 17. napjáig elmaradt munkabér, valamint a 2020. 07. 18. napjától 2020. 10. 17. napjáig tartó felmondási időre járó távolléti díj megfizetésére kérte alperes kötelezését. Végleges kereseti kérelmét akként tartotta fenn, hogy elmaradt munkabérként bruttó 572.320.- Ft, valamint felmondási időre járó díjazásként bruttó 983.280.- Ft késedelmi kamatokkal növelt összegének a megfizetését kérte. Továbbá munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága megállapítását és ügyvédi munkadíj perköltség megfizetését kérte. Kereseti kérelmében előadta, hogy alperest 2020. 05. 12. napjától foglalkoztatási kötelezettség terhelte, mert felperes csak az eredeti munkakörében volt keresőképtelen. A háziorvosi igazolás kiállítását követően munkavégzésre jelentkezett, és arra számított, hogy a foglalkozás-egészségügyi orvosnak az alkalmatlanságáról írt orvosi véleményét követően a munkáltató megteszi a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.) szerinti intézkedéseket. Alperes a foglalkozás-egészségügyi vizsgálat elvégzését nem rendelte el, a részére másik munkakört nem ajánlott fel, és nem intézkedett a munkaviszonya megszüntetése felől sem, illetve nem tartotta be a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásához fűződő jogszabályi követelményeket. Kifogásolta továbbá, hogy a tudomása nélkül részére fizetés nélküli szabadságot írt ki. Ezen túlmenően nem tartotta meg a munkaviszony megszűnésekor kiállítandó okiratok megküldésének a határidejét sem. Továbbá előadta, hogy a felmondás jogát nem a munkáltató gyakorolta, nem állapítható meg, hogy a felmondási okiratot ki írta alá. Állítása szerint a munkáltató magatartása, intézkedésének hiánya miatt szűnt meg a társadalombiztosítási ellátása. Felperes a keresetlevélben utal arra, hogy a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei iránt korábban keresetet nyújtott be, mely keresetlevél visszautasításra került. Hivatkozik továbbá arra, hogy az alperes részéről a felperessel való levelezést folytató törvényes képviselő2 a társaság jegyzésére csak a vezérigazgatóval együttes lett volna jogosult, ezzel szemben a leveleket szabálytalanul egyedül írta alá.
- [12] Felperes a foglalkoztatási kötelezettség nem teljesítése idejére – állásidőre - fizetendő alaphér jogalapjaként az Mt. 51. § (1) bekezdését, valamint az Mt. 146. § (1) bekezdését, a felmondási idő teljes tartamára vonatkozó munkavégzés alóli felmentés idejére járó távolléti díj tekintetében az Mt. 70.§ (1) – (3) bekezdését jelölte meg. Tanúként történő meghallgatását indítványozta törvényes képviselő2-nek, Tanú2-nek, Tanú3-nak és Tanú1-nek. Kérte alperes kötelezését annak igazolására, hogy a felmondást a munkáltatói jogkört gyakorló személy írta alá. Egyéb bizonyítási indítványa nem volt.

- [13] Felperes a perben az alábbi többlettényállítást tette. 2020. 05. 12. napján Balassagyarmaton munkavégzésre nem jelent meg, előzőleg felhívta Tanú3-t, aki azt mondta, hogy Tanú2-t, a közvetlen főnökét hívja fel. Felperes személyesen felkereste Tanú2-t, aki azt javasolta, hogy ne menjen be május 12-én a szennyvíztelepre. Felperes előadta továbbá, hogy alperesnél egyébként volt rá példa, hogy többen is átmentek könnyebb munkakörre, és a mai napig ott vannak.
- [14] Alperes az érdemi ellenkérelmében felperes keresetének az elutasítását, valamint felperes ügyvédi munkadíj perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy felperes 2020. 05. 12. napjától a munkaviszonya megszüntetéséig keresőképtelen volt, alperest foglalkoztatási kötelezettség nem terhelte. Alperes álláspontja szerint a házi orvos a keresőképtelenséget kizárólag a munkaszerződés szerinti munkakörben állapíthatja meg. A keresőképtelenség megítélése szempontjából nincs jelentősége a táppénzre való jogosultságnak, a táppénzre való jogosultság megszűnése nem jelenti a keresőképtelenség megszűnését. Keresőképesség hiányában munkaköri alkalmassági vizsgálat elrendelésére nem volt köteles, egészségi állapotának megfelelő munkakör felajánlási kötelezettsége nem állt fenn. Egyébként a munkáltatót kizárólag a munkaszerződés szerinti munkakörben terheli foglalkoztatási kötelezettség. Felperes társadalombiztosítási ellátásra való jogosultsága nem alperes intézkedése következtében szűnt meg, hanem annak volt a következménye, hogy a táppénz jogosultsága lejárt és a keresőképtelenség miatt nem volt biztosítottnak tekinthető. Felperes az alperes foglalkoztatási kötelezettségének hiányában fizetés nélküli szabadságon sem lehetett, alperes a levelezésben és a felmondásban is úgy nyilatkozott, hogy keresőképtelenségére tekintettel a felmondási idő tartama alatt rendelkezésre állási kötelezettsége szünetel. Az alperes foglalkozás-egészségügyi orvosa által kiállított igazolás és javaslat, valamint a felperes munkaképessége megállapításáról szóló határozat akkor keletkeztek, amikor felperes keresőképtelen volt, és alperes foglalkoztatási kötelezettsége fel sem merült. A felperes felmondását a munkáltatói jogokat gyakorló üzemeltetési főmérnök, NÉV2 írta alá, a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyéről feleperesnek is tudomása volt. Alperes vitatta a kereseti kérelem összecszerúségét, a 2020. 05. 12. napjától 2020. 07. 17. napjáig terjedő időszakra felperes az alapbér összegére lehetne jogosult. A felmondási időre és a fizetett ünnepre járó díjazást nem vitatta. Alperes bizonyítási indítvánnyal nem élt.
- [15] A bíróság tájékoztatta a feleket a rájuk irányadó bizonyítási kötelezettségről.
- [16] A bíróság a 16/I. számú, jegyzőkönyvbe foglalt végzéssel felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságát megállapította.
- [17] A bíróság felperes keresetét az alábbiak szerint találta megalapozatlannak.
- [18] A perben a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy felperes 2020. 05. 12. napjától keresőképesnek, vagy keresőképtelennek minősült-e, erre tekintettel fennállt-e a munkáltató foglalkoztatási kötelezettsége, amelynek elmaradásakor megvalósultak-e az Mt. 146. § (1) bekezdésében előírt állásidőre járó díjazás feltételei, és megillette-e felperest a felmondás napjáig elmaradt munkabér, valamint a felmondási idő tartamára távolléti díj. A munkaviszony megszüntetésének jogszerűsége/jogszerűtlensége nem képezte a per tárgyát.
- [19] A bíróság a döntését az alábbi jogszabályok figyelembevételével hozta meg.

- [20] Az Mt. 51. § (1) bekezdés alapján a munkáltató köteles a munkavállalót a munkaszerződés és a munkaviszonyra vonatkozó szabályok szerint foglalkoztatni, továbbá - a felek eltérő megállapodása hiányában - a munkavégzéshez szükséges feltételeket biztosítani.
- [21] Az Mt. 55. § (1) bekezdés alapján a munkavállaló mentesül rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettségének teljesítése alól keresőképtelensége tartamára.
- [22] Az Mt. 66. § (1) - (2) bekezdése alapján a munkáltató felmondását köteles megindokolni. A felmondás indoka a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, képességével vagy a munkáltató működésével összefüggő ok lehet. A (7) bekezdés alapján a munkáltató a rehabilitációs ellátásban vagy rehabilitációs járadékban részesülő munkavállaló munkaviszonyát a munkavállaló egészségi okkal összefüggő képességével indokolt felmondással akkor szüntetheti meg, ha a munkavállaló eredeti munkakörében nem foglalkoztatható tovább és a munkavállaló számára állapotának egészségi szempontból megfelelő munkakört nem tud felajánlani, vagy a munkavállaló a felajánlott munkakört alapos ok nélkül nem fogadja el. A (9) bekezdés alapján a munkáltató a határozatlan tartamú munkaviszony felmondással történő megszüntetését nem köteles indokolni, ha a munkavállaló nyugdíjasnak minősül. Az Mt. 294. § (1) bekezdés g) pont gg) alpont szerint nyugdíjas munkavállaló az, aki rokkantsági ellátásban részesül. Az (1) bekezdés l) pont ld) alpont alapján megváltozott munkaképességű személy az is, aki a rehabilitációs hatóság vagy jogelődjei által végzett hatályos minősítés alapján rokkantsági ellátásban részesül.
- [23] Az Mt. 70. § (1) és (3) bekezdése alapján a munkáltató felmondása esetén köteles a munkavállalót - legalább a felmondási idő felére - a munkavégzés alól felmenteni, amelynek tartamára a munkavállalót távolléti díj illeti meg, kivéve, ha munkabérre egyébként nem lenne jogosult.
- [24] Az Mt. 80. § (2) bekezdése alapján a munkaviszony felmondással történő megszüntetésekor legkésőbb az utolsó munkában töltött naptól, egyébként legkésőbb a munkaviszony megszűnésétől számított ötödik munkanapon a munkavállaló részére ki kell fizetni a munkabérét, egyéb járandóságait, valamint ki kell adni a munkaviszonyra vonatkozó szabályban és egyéb jogszabályokban előírt igazolásokat.
- [25] Az Mt. 146. § (1) bekezdése alapján a munkavállalót, ha a munkáltató foglalkoztatási kötelezettségének a beosztás szerinti munkaidőben nem tesz eleget (állásidő) - az elháríthatatlan külső okot kivéve - alapbér illeti meg.
- [26] A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 3. § (1) bekezdés a) - b) pontja alapján a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai a rehabilitációs hatóság komplex minősítése keretében megállapított rehabilitációs javaslatról függően rehabilitációs ellátás, vagy rokkantsági ellátás. Az 5. § (1) bekezdése alapján a megváltozott munkaképességű személy rokkantsági ellátásra jogosult, ha a rehabilitációja nem javasolt.

- [27] A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 43. § (1) bekezdése alapján táppénzre jogosult az, aki a biztosítás fennállása alatt keresőképtelenné válik és a Tbj.-ben meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulék fizetésére kötelezett. A 44. § a) pontja alapján keresőképtelen az, aki betegsége miatt munkáját nem tudja ellátni. A 45. § (1) bekezdése alapján a betegség okozta keresőképtelenség elbírálásánál az a foglalkozás, illetőleg az a munkakör az irányadó, amelyben a biztosított a keresőképtelenségét közvetlenül megelőzően dolgozott. A (2) bekezdés szerint a keresőképeség elbírálására az egészségügyi szolgáltató finanszírozási szerződésben nevesített orvosa és a keresőképeség elbírálására jogosító szerződést kötött orvos jogosult. A 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján táppénz a biztosítási jogviszony fennállásának időtartama alatt, a keresőképtelenség tartamára jár, de legfeljebb egy éven át.
- [28] A munkaköri, szakmai, illetve személyi higiénés alkalmasság orvosi vizsgálatáról és véleményezéséről szóló 33/1998. (VI. 24.) NM rendelet (NM rendelet) 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján soron kívüli munkaköri vagy szakmai alkalmassági vizsgálatot kell végezni, ha a munkavállaló egészségi állapotában olyan változás következett be, amely feltehetően alkalmatlanná teszi az adott munkakör egészséget nem veszélyeztető és biztonságos ellátására, a szakma elsajátítására, illetve gyakorlására. A 7. § (3) bekezdés c) pontja alapján soron kívüli alkalmassági vizsgálatot kezdeményezhet a háziorvos is minden olyan heveny vagy idült betegség után, amely a munkavállaló munkaalkalmasságát befolyásolhatja. A 8. §-ban meghatározott esetekben a munkaalkalmassági vizsgálat záróvizsgálattal egészül ki, melyet a munkáltató kezdeményez. A 11. § (1) bekezdés alapján a munkaköri alkalmasság vizsgálatát és véleményezését első fokon a szervezett munkavégzés keretében foglalkoztatott munkavállaló esetében a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatás nyújtására jogosult orvos végzi. A 13. § (1) bekezdése alapján a munkaköri alkalmassági véleményben meg kell határozni, hogy a vizsgált személy az adott munkakörre alkalmas, ideiglenesen nem alkalmas vagy nem alkalmas. A 15. § (3) bekezdés c) pontja alapján a munkáltató köteles c) e rendelet 7. §-ának (1) bekezdése hatálya alá tartozó munkavállalót soron kívüli vizsgálatra küldeni.
- [29] A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény 4. § a) pontja alapján 4. § E törvény alkalmazásában fogyatékos személy az a személy, aki tartósan vagy véglegesen olyan érzékszervi, kommunikációs, fizikai, értelmi, pszichoszociális károsodással - illetve ezek bármilyen halmozódásával - él, amely a környezeti, társadalmi és egyéb jelentős akadályokkal kölcsönhatásban a hatékony és másokkal egyenlő társadalmi részvételt korlátozza vagy gátolja.
- [30] A bíróság a felek által tett bizonyítási indítványokból a tényállás megállapításához az alábbi okirati bizonyítékokat vette figyelembe: NÉV1 orvos igazolása, a Nógrád Megyei Kormányhivatal komplex minősítést végző szakértői bizottság határozatszám2 sz. összefoglaló véleménye, a Nógrád Megyei Kormányhivatal határozatszám1 sz. és az határozatszám3 sz. határozatai, levelezések (2020. 05. 04.; 2020. 05. 11.; 2020. 05. 13.; 2020. 05. 15.; 2020. 05. 20.; 2020. 06. 02.; 2020. 06. 04.), orvosi igazolás keresőképtelenségről (SZÁM2, SZÁM1); bérjegyzékek (2020. 05 – 07 hó); kilépő dokumentumok; jegyzőkönyv (2020. 05. 13.); munkaköri leírás (2017. 09. 29.).
- [31] A bíróság a felek által becsatolt iratokat figyelembe vette, törvényes képviselő2 tanút meghallgatta, a bizonyítási eszközök együttes értékelése és mérlegelése alapján a Pp. 279.§-a alkalmazásával az alábbi megállapításokra jutott.

- [32] A perben csatolt okirati bizonyítékok alapján tényként lehetett megállapítani, hogy felperes a táppénz jogosultságát 2020. 05. 11. napján kimerítette. A háziorvos a keresőképtelenség elbírálásakor a felperes által betöltött munkakör tekintetében vizsgálta a keresőképeséget, e tekintetben az Ebtv. 45. § (1) bekezdése alapján járt el. A felek azonos álláspontot képviseltek abban, hogy a felperes keresőképtelensége a munkaszerződése szerinti munkakörében állt fenn.
- [33] A felperes részére, egészségi állapotára tekintettel, a komplex minősítés alapján a hatóság 2020. 05. 12. napjára visszamenőleg rokkantsági ellátást állapított meg. A rokkantsági ellátásra tekintettel az Mt. 294. § (1) bekezdés g) pont gg) alpont alapján felperes a felmondás közlésekor nyugdíjasnak minősült. A munkáltató a munkaviszonyt erre való tekintettel indokolás nélkül szüntethette meg.
- [34] A felperes jogi érvelése szerint, amennyiben a munkavállaló a munkaszerződés szerinti munkakörben egészségi alkalmatlanság miatt nem foglalkoztatható, de nem keresőképtelen, és a munkáltató fenntartja a munkaviszonyt, az Mt. 51. § (1) bekezdéséből következően a foglalkoztatási kötelezettsége fennáll, egymagában a munkakörre egészségügyi alkalmatlanság e kötelezettségét nem szünteti meg, és nem függeszti fel. A bíróság jogi álláspontja szerint keresőképtelenség idején a munkáltató jogszerűen nem rendelhet el munkaköri alkalmasság tekintetében az NM rendelet 7. § (3) bekezdés c) pontja alapján soron kívüli foglalkozás-egészségügyi vizsgálatot akkor sem, ha arra a háziorvos javaslatot tesz. A munkaköri alkalmatlanság akkor állapítható meg, ha a munkavállaló keresőképes. Erre utal az NM rendelet 7. § (3) bekezdés c) pontjának megfogalmazása, amely szerint „minden olyan heveny vagy idült betegség után” kezdeményezhető ilyen vizsgálat, feltételezve, hogy a munkavállaló újra keresőképesé válik. *A keresőképtelenség a munkaköri feladatok ellátására való alkalmatlanságot nem alapozza meg. A munkaköri feladatokra való alkalmatlanság azt jelenti, hogy a munkavállaló a számára kijelölt munkafeladatokat valamely személyében rejlő ok (képeség, adottság, készség) hiánya miatt - nem tudja ellátni, Ennek megállapítása nem történhet meg olyan időszakban, amely alatt a munkavállalót a törvény a munkavégzési kötelezettsége alól mentesíti.* (EBH2006. 1538.)
- [35] Felperes az állásidőre történő fizetési kötelezettség tekintetében azzal érvel, hogy alperes elháríthatatlan külső okként értelmezte felperesnek a munkaköre betöltésére való orvosi alkalmatlanságát, amely értelmezés nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás feltételeinek. E körben utal a Kúria Mfv. 10.214/2016. számú ítéletére. A bíróság rámutat, hogy a hivatkozott jogesetben a munkavállalónak a munkakör betöltésére vonatkozóan megállapították az egészségügyi alkalmatlanságát, és nem volt keresőképtelen.
- [36] Felperes esetében a keresőképtelenség elbírálására a háziorvos volt jogosult, aki a keresőképtelenség és keresőképeség orvosi elbírálásáról és annak ellenőrzéséről szóló 102/1995. (VIII. 25.) Korm. rendelet 2. számú melléklete alapján nem a keresőképeség tényét, hanem a 13. § (1) bekezdés alapján a táppénzre való jogosultság időtartamának a végét rögzítette az igazoláson.
- [37] Az Mt. 45. § (1) bekezdése alapján nem helytálló azon felperesi érvelés, mely szerint alperesnek azért volt foglalkoztatási kötelezettsége, mert a felperes csak az eredeti

munkakörében való foglalkoztatásában volt keresőképtelen, a munkáltatót más munkakör felajánlási kötelezettség terhelte. A bíróság álláspontja szerint a keresőképtelenséget csak a korábban, a keresőképtelenséget megelőzően ellátott – és a munkaszerződésben rögzített - munkakör viszonylatában lehet orvos-szakmailag elbírálni, és nem lehet eltekinteni attól a körülménytől, hogy a keresőképtelenség is az ellátott munkakör vonatkozásában állt be.

- [38] A keresőképeséget el kell különíteni a táppénzre való jogosultságtól. Felperes a táppénzre való jogosultsága lejártakor szeretett volna munkába állni, annak ellenére, hogy keresőképesége nem állt fenn, ezért rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettsége sem volt. *A munkavállalónak amennyiben nincs teljesítési kötelezettsége (például Mt. 55. §), úgy állásidőről sem beszélhetünk, hiszen ez kizárja a foglalkoztatási kötelezettség fennálltát is* (BH2020. 82.).
- [39] Az Mt. 66. § (7) bekezdése alapján a munkáltató a megváltozott munkaképességű munkavállaló részére abban az esetben köteles a felmondást megelőzően másik munkakört felajánlani, ha a munkavállaló rehabilitációs ellátásban vagy rehabilitációs járadékban részesül. Rokkantsági ellátásban részesülő munkavállaló esetében nem érvényesül a felmondási korlátozás, így felperes esetében sem állt fenn. *Az Mt. a megváltozott munkaképességű munkavállalók vonatkozásában felmondási tilalmat már nem ír elő, a 66. § (7) bekezdése csak a rehabilitációs ellátásban vagy rehabilitációs járadékban részesülő munkavállaló esetében az egészségi okkal összefüggő képesség miatt történő felmondáskor más munkakör felajánlását írja elő, ha ennek feltételei fennállnak* (4/2016. (III. 21.) KMK vélemény).
- [40] A bíróság a perben benyújtott háziorvosi igazolások alapján megállapította, hogy felperes keresőképtelensége a táppénzre való jogosultságának a kimerítését követően is fennállt. A Jogtár-kommentár értelmében *a munkavállaló képességének hiánya is okszerű indoka lehet a munkáltatói felmondásnak. A képesség hiánya megmutatkozhat egészségbeli, vagy szakmai alkalmasság területén is.*
- [41] A bíróság jogi álláspontja szerint a felperes keresőképtelenségére tekintettel az alperest az Mt. 51. § (1) bekezdés szerinti foglalkoztatási kötelezettség nem terhelte, ennek megfelelően sem állásidőre járó alapszabvány, sem felmondási időre járó távolléti díj nem illeti meg felperest, ezért a felperes keresetét elutasította.
- [42] Fentiek figyelembevételével, az Mt. 146. § (1) bekezdése alapján felperest akkor illethette volna meg állásidőre járó díjazás, ha keresőképesé válása esetén nem tett volna eleget a munkáltató a foglalkoztatási kötelezettségének. *Keresőképeség hiányában a munkáltatót foglalkoztatási kötelezettség nem terheli. Foglalkoztatási kötelezettség hiányában kizárt az állásidőre járó díjazás* (BH2020. 82., Kúria Mfv.10.438/2018/4.).
- [43] A bíróság rámutat, hogy nem kifogásolható a munkáltató azon intézkedése, hogy a háziorvostól megkérje a keresőképtelenség igazolását, ha az határidőben nem érkezik meg a munkáltatóhoz. Jelen perbeli tényállásban nem volt vitatott, hogy az igazolást alperes nem kapta meg időben. Felperes háziorvosa helyesen járt el akkor, amikor a kérésnek eleget téve elektronikus úton megküldte az igazolást a munkáltatónak.

- [44] Felperesnek a perben becsatolt bérjegyzékein 2020. május hónapra 9 nap, június hónapra 16 nap, július hónapra 10 nap fizetés nélküli szabadság került feltüntetésre, mely alapján kifogásolta, hogy annak ellenére rendelkezett így a munkáltató, hogy ő ezt nem kérte. A peradatok szerint alperes 2020. 05. 11. napján arról tájékoztatta felperest, hogy keresőképtelenségére tekintettel a továbbiakban semmilyen ellátásra nem jogosult. Alperes azon nyilatkozatára, hogy nem történt munkáltatói intézkedés fizetés nélküli szabadság elrendelésére, felperes ellenkező tényállítást nem tett.
- [45] A bíróság osztja azon felperesi megállapítást, hogy alperes késlekedett a munkaviszony megszűnését követően a kilépő iratok megküldésével, a törvényi határidőt nem tartotta meg, ezt a tényt alperes is elismerte.
- [46] A bíróság nem vizsgálta a felmondás jogszerűségét, így azt sem, hogy a felmondást aláíró személy munkáltatói jogok gyakorlásával felruházott volt-e, ugyanakkor alperes nem kifogásolta azon felperesi megállapítást, hogy az aláírásnál a munkáltatói jogkört gyakorló – és a felperessel a munkaköri leírásában közölt – üzemeltetési főmérnök neve nem került kiírásra.
- [47] A bíróság vizsgálta az alperes képviseletében eljáró törvényes képviselő2 tanú által aláírt okiratok semmisségére irányuló felperesi indítványt. A becsatolt iratokból az állapítható meg, hogy a tanú által a felperes és jogi képviselője részére megküldött tájékoztatások nem tartoznak a cégjegyzés körébe, a felperessel közölt felmondást pedig nem a tanú látta el kézjegyével.
- [48] A bíróság a szabályszerű idézés ellenére a tárgyaláson meg nem jelent Tanú1 háziorvos meghallgatását mellőzte, tekintettel arra, hogy a felperesnek az eredeti munkakörében való keresőképtelensége tényét a felek nem vitatták, a tanú által kiállított igazolások tartalmát a felek egyformán értelmezték. A bíróság Tanú2 és Tanú3 munkatársak tanúként történő meghallgatását azért nem tartotta szükségesnek, mert a felperesnek a 2020. 05. 12. napján a munkavégzés helyén történő megjelenése vagy meg nem jelenése a per eldöntését nem befolyásolta, a tanúk meghallgatásával felperes a 2020. 05. 13. napján a meg nem jelenéséről felvett jegyzőkönyv tartalmát kívánta cáfolni. Felperes a perben maga is elismerte, hogy 2020. 05. 12. napján személyesen nem jelent meg a telephelyen.
- [49] Az alperes foglalkozás-egészségügyi orvosának a 2020. 03. 11. napján kelt, a „csatornaműgépész munkakör ellátására alkalmatlan” tartalmú orvosi javaslata nem a munkáltató által elrendelt vizsgálat alapján lett kiállítva, hanem a felperes kezdeményezésére, a rokkantsági ellátás megállapításához, amelynek során a felperes személyes vizsgálatára nem került sor. Az alperesi tényállítás szerint az orvos erről a munkáltatót nem értesítette, felperes ellenkező tényállítást nem tett. A bíróság nem vizsgálta, hogy az alperes idézte volna elő a felperes keresőképtelenségét azzal, hogy a Fot. előírásait tudatosan és következetesen megsértette, amikor nem tett eleget az egészségi állapotának megfelelő munkakör biztosításának. Felperes ezen érvelése során, melyet perfelvételi iratban tett meg, nem jelölte meg, hogy alperes a Fot. mely rendelkezéseit sértette meg, ugyanakkor nem volt tárgya az eljárásnak, hogy felperes a Fot. 4. § a) pontja alapján fogyatékos személynek minősül-e.

- [50] A perben felperes pervesztes, alperes pernyertes lett. A Pp. 512. § (2) bekezdése figyelembevételével megállapított 1.071.600.- Ft pertárgy érték alapján a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3.§ (1) bekezdés d) pontja alapján feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti kereseti illeték a feleket pernyertességük/pervesztességük arányában terheli. Figyelemmel felperes munkavállalói költségkedvezményére, az őt terhelő 102.096.- Ft illetéket az állam viseli. A bíróság az alperesi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 2.§ (1) bekezdés a) pontja, valamint a 3.§ (6) bekezdés alapján 50.000.- Ft + ÁFA összegben állapította meg, melyet felperes köteles megfizetni. A bíróság az ügyvédi munkadíj megállapításánál figyelembe vette, hogy az ügyben a bíróság két tárgyalást tartott, alperesi jogi képviselő 3 beadványt nyújtott be.
- [51] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§ (2) bekezdés a) pontja és a (6) bekezdés biztosítja. A fellebbezés előterjesztésével kapcsolatos tájékoztatás a Pp. 376.§ (1)-(2) bekezdésein alapul.

Balassagyarmat, 2021. május 31.

Kaszásné Márton Éva s.k.
ülnök

Dr. Kerekes Andrea s.k.
bíró

Dr. Sándor Tiborné s.k.
ülnök

az aláírásukban akadályozott ülnökök
helyett is